

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 5. januar 2017 af Østre Landsrets 24. afdeling
(landsdommerne Peter Thønnings, Ole Dybdahl og Marianne Nørregaard (kst.)
med domsmænd).

24. afd. nr. S-2220-16:

Anklagemyndigheden

mod

erstatningssøgende E

Født november 1985

(advokat Michael Harms, besk.)

Lyngby Rets dom af 30. juni 2016 (sag nr. 1-40/2016) er anket af E
med påstand som for byretten om en erstatning på 13.400 kr. med renter.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Tiltalte, der er udvist af landet, har ikke givet møde for landsretten.

Parterne har procederet i overensstemmelse med det for byretten anførte. Den beskikkede
advokat har i den forbindelse tilkendegivet, at det ikke gøres gældende, at E
har været frihedsberøvet uden hjemmel.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byretten, og da det for landsretten fremkomne ikke kan føre
til andet resultat, stadfæster landsretten dommen.

Landsretten tiltræder herunder dommens bestemmelse om den beskikkede advokats salær.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

E skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 09-01-2017

Helle Spenner
sektionsleder

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 30. juni 2016

Rettens nr. 1-40/2016
Politiets nr. SAK-2014-521-5002

Erstatningssøgende

E

mod

Anklagemyndigheden

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Tilkendegivelse af 8. januar 2016 er modtaget den 11. januar 2016.

E var i tiden fra den 16. august 2014 til den 10. oktober 2014 anholdt og varetægtsfængslet som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 279, til dels jf. § 21.

E fremsatte ved brev af 22. oktober 2014 krav om erstatning for uberettiget anholdelse.

Statsadvokaten i København har ved tilkendegivelse af 8. januar 2016 indbragt erstatningsspørgsmålet for retten.

Påstande

E har fremsat krav om erstatning på 13.400 kr. med tillæg af procesrente fra den 22. oktober 2014.

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse og at den erstatningssøgende selv skal bære omkostningerne ved sagens indbringelse for retten.

Erstatningskravet er i brev af 28. oktober 2015 opgjort som uberettiget varetægtsfængsling i perioden fra den 18. september 2014 til den 10. oktober 2014 med 6.200 kr. for det første døgn og med 800 kr. for 19 efterfølgende døgn, med fradrag af udbetalte 8.000 kr.

Sagens oplysninger

Den 16. august 2014 blev E anholdt for sammen med 3 andre at have forsøgt samt begået bedrageri ved anvendelse af et

stjålet kreditkort. Under grundlovsforhør den 17. august 2014 blev han varetægtsfængslet.

Ved retten i Lyngbys dom af 11. september 2014 blev E idomt 40 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 279, jf. til dels § 21. Fængselsstraffen blev ansat for udstået med varetægtsfængslingen. Samtidig blev det bestemt, at E blev udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Det fremgår af retsbogen: :

”Anklageren begærede domfældte frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 35 med henblik på effektivering af udvisningen så hurtigt som muligt.

Forsvareren og domfældte havde ingen bemærkninger hertil.

Domfældte, E, er herefter fortsat frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 35 med henblik på udsendelse snarest muligt, men med frist til den ~~25. september 2014~~ /* 10. oktober 2014.

Sagen sluttet.

Retten hævet kl.12.45.

Torrild Thomsen

/* rettet i medfør af retsplejelovens § 221.

Retten i Lyngby, den 1. december 2014

Torrild Thomsen”

Af den mødende anklager, Ann Künows, redegørelse af 18. november 2014 fremgår bl.a.:

”...

Da jeg skulle udfylde den blå følgeseddel til arresten, blev jeg opmærksom på, at dommer Thorrid Thomsen ikke havde givet nogen dato for frist for den fortsatte varetægtsfængsling. Jeg gik derfor ud på gangen og bankede på i voteringslokalet hvor Thorrid Thomsen stadig befandt sig. Jeg gjorde dommeren opmærksom på, at han ikke havde fastsat nogen frist for varetægtsfængslingen efter udlændingelovens. Han oplyste mig om, at det var de sædvanlige fire uger, der var fristen.

Jeg gik tilbage i retslokalet til E og Kriminalforsorgens personale, som forestod transporten af E tilbage til Fængsel. Her udfyldte jeg fristen på den blå arrestantseddel værende til den 10/10-14. Kopien af arrestantsedlen blev lagt på sagen og originalen fik Kriminalforsorgen med til Fængsel.

Fristen blev saledes sat til den **10. oktober 2014**.

På den baggrund indførte kontorpersonalet fristen ind i deres system og kalender. Retsbogen kom først Nordsjællands Politi i hænde efter den 25. september 2014, hvorfor hverken Anklagemyndighed eller Nordsjællands Politi, har kunne være opmærksom på den ændrede frist, som dommer Thorrid Thomsen havde påført retsbogen efter retsmødets afslutning.”

Den 8. oktober 2014 blev der afholdt retsmøde ved retten i Lyngby. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Anklageren oplyste, at anklagemyndigheden først nu har modtaget udskrifter af retsbog og dommen.

Den 11. september 2014 ringede den mødende anklager til politiets sekretariat og oplyste, at der var sket fængsling i 4 uger, hvilket blev noteret.

Efter modtagelsen af udskrifterne kontaktede anklageren såvel retten som forsvareren. Sidstnævnte erindrede ikke længden, mente ikke, at den var så lang som 4 uger.

Det fremtræder derfor som om E har været længere frihedsberøvet længere end besluttet.

E har gerne ville udsendes til UK. Han har hollandsk pas, og man vil alene der modtage ham. Udsendelse er her planlagt med et fly på fredag kl. 12.35.

Anklageren anmodede om varetægtsfængsling til på mandag den 13. oktober 2014 efter udlændingelovens § 35 for at sikre tiltaltes tilstedeværelse, indtil bestemmelsen om udvisning kan fuldbyrdes. E er udvist ved dom.

Den beskikkede advokat Anne-Marie C. Graah protesterede. Der burde være sket løsladelse. Der er ikke længere grundlag for frihedsberøvelse.

Den beskikkede advokat Anne-Marie C. Graah forbeholdt sig på veg-

ne E at rejse krav om erstatning. Advokaten oplyste, at dette spørgsmål vil blive behandlet af advokat Michael Harms

E havde lejlighed til at udtale sig

Retten afsagde

Kendelse

Efter de foreliggende oplysninger, herunder oplysningerne om den begåede kriminalitet og dommens udvisningsbestemmelse, finder retten, at frihedsberøvelse er nødvendig for at sikre tiltaltes tilstedeværelse, indtil bestemmelsen om udvisning kan fuldbyrdes, jf. udlændingelovens § 35, stk.2, hvorfor

bestemmes:

E varetægtsfængsles.

Fristen efter udlændingelovens § 35, stk. 3, udløber mandag den 13. oktober 2014.”

Den 10. oktober 2014 blev E løsladt, da han blev udsendt af Danmark til Holland.

Ved breve af 22. oktober 2014, 21. januar 2015 og 12. juni 2015 har advokat Michael Harms på vegne af E rejst krav på erstatning. Ved Rigsadvokatens brev af 9. oktober 2015 blev E tilkendt 8.000 kr. Begrundelsen herfor er følgende:

”...

Nordsjællands Politi, Udlændingeenheden, har ved en oplysningsrapport af 30. september 2015 blandt andet oplyst, at Deres klient blev udsendt til Holland, hvor han er statsborger og således ikke til England. Nordsjællands Politi har endvidere blandt andet anført følgende:

”Sagen var endelig overgivet til undertegnede d. 15. september 2014. Efterfølgende - omkring d. 23. september - forelå retsbog som fejlagtigt anførte en frist til d. 25. september 2014. Dette blev senere rettet til den 10. oktober.

Dette forårsagede nogle misforståelser internt. Ikke mindst i forhold til planlægning af udsendelsen, idet vi dels havde mange planlagte udsendelser af andre EU-borgere, men også af hensyn til, hvad der kunne lade sig gøre rent sikkerhedsmæssigt. Flyselskaberne vil højst medtage 4 såkaldte ”deportees” på hvert

fly af hensyn til de øvrige passagerers sikkerhed. Grundet alt det ovenstående blev løsningen, at udsende E den sidste dag, inden en evt. ny fremstilling havde været nødvendig.

Med hensyn til en almindelig udsendelse kan denne variere i tidsforbrug og varighed. Således har vi eksempler på udsendelser af kriminelle EU-borgere indenfor 3 x 24 timer og til at vi grundet overbooking, mistanke om falsk identitet og/eller usikkerhed om strafberegningen har været nødt til at lave fristforlængelser på den enkelte. Alene at vente på den endelige dømbog kan variere i tid.

Udsendelser er således et sammensurium af tidsfrister, det muliges kunst, strafberegninger som Kriminalforsorgen udfærdiger på baggrund af rets- og dømbøger, samt de enkelte flyselskaber."

På baggrund af ovenstående har jeg genovervejet sagen. Jeg finder fortsat, at Deres klient ved at begå kriminalitet i Danmark, hvortil han ikke havde nogen tilknytningsforhold, må have indset, at han risikerede at blive udvist og som følge heraf frihedsberøvet efter dom. Jeg finder endvidere, at Deres klient som udgangspunkt selv må bære risikoen for, at en sådan frihedsberøvelse kan trække ud, alt afhængig af, hvornår det f.eks. på grund af ressourcer og af sikkerhedsmæssige hensyn er praktisk muligt at udsende pågældende.

I den konkrete sag finder jeg dog, at der har været tale om en noget langvarig varetægtsfængsling, henset til at Deres klient er EU-statsborger og skulle udvises til Holland. Jeg finder endvidere, at det på det nu foreliggende grundlag ikke kan afvises, at fejlen i retsbogen på grund af misforståelser kan have medført en forlængelse af varetægtsfængslingen. Jeg finder herefter, at Deres klient ikke selv skal bære risikoen for hele frihedsberøvelsen efter dom, hvorfor jeg har fundet, at Deres klient skønsmæssigt kan tildeles erstatning for 10 døgn frihedsberøvelse.

Erstatningen er opgjort efter de takster, som Rigsadvokaten har fastsat i RM 1/2014:

Frihedsberøvelse i 10 efterfølgende døgn á 800 kr. **8.000 kr.**"

Procedure:

Anklagemyndigheden har anført, at der er udvist egen skyld efter retsplejelovens § 1018a, stk. 3. Erstatningssøgende har selv givet anledning til frihedsberøvelse, og erstatningssøgende måtte have indset, at han risikerede at blive frihedsberøvet med henblik på udsendelse. Udsendelsen er afhængig af

forskellige praktiske forhold. Der skal bl.a. modtages en udskrift af retsbogen. Der må være elastik i bedømmelsen af rettidigheden af udsendelsen, og erstatningssøgende sad kun ca. 30 dage af de 40 dage, der blev idømt ved dommen. Der har dog været tale om en lidt langvarig udsendelse, og fejlen i retsbogen kunne give anledning til forsinkelse af udsendelsen, men dette er imødekommet efter Rigsadvokatens skøn med 8.000 kr. Der skal ikke tilkendes mere erstatning ud over de tilkendte 8.000 kr. Under alle omstændigheder kan der ikke gives erstatning for det første døgn, for det første døgn var, da erstatningssøgende blev varetægtsfængslet. Der skal henholdes til Rigsadvokatens afgørelse.

Erstatningssøgende har anført, at der skal tilkendes erstatning, eventuelt med et mindre beløb efter rettens skøn. Det er korrekt, at der er en form for egen skyld. Men problemet i denne sag er, om det er rimeligt at tiltalte skulle sidde til den 10. oktober 2014. Han sad i den situation næsten lige så længe og ventede på udsendelse, som han havde siddet dommen af. Der skal gives for første dag. Der skulle være sendt ud efter 7 dage. Det er klart, at der har været ting efterfølgende, der har forsinket processen. Der er lavet en retsbog med en fængslingsdato til den 25. september 2014, som senere måtte berigtiges. Der er ikke sket udsendelse hurtigst muligt, som det er anført i retsbogen.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Indledningsvis bemærkes, at retten på baggrund af redegørelsen fra mødende anklager Ann Künow lægger til grund, at der ikke oprindeligt under hovedforhandlingen blev fastsat en frist efter udlændingelovens § 35, stk. 3, men at dommeren efterfølgende fastsatte fristen til 4 uger, hvilket anklageren påførte arrestdelen som den 10. oktober 2014.

Af retsbogen fra retsmødet fremgår det, at retsbogen den 1. december 2014 blev berigtiget efter retsplejelovens § 221, således at retsbogens oprindelige angivelse af en frist for fængsling til den 25. september 2014 blev rettet til den 10. oktober 2014.

Herefter, efter reglerne om berigtigelse og da modbevis mod retsbogens berigtigede udvisende ikke er ført, lægger retten til grund, at frihedsberøvelsen af erstatningssøgende ikke på noget tidspunkt har været underkastet en tidsmæssig begrænsning, der har indebåret, at han har været frihedsberøvet uden hjemmel i en beslutning herom.

Begge parter påstande ses at tage højde for, at erstatningssøgendes egen adfærd kunne give anledning til frihedsberøvelse i forbindelse med udvisning, som kunne strække ud over den idømte straf, jf. herved retsplejelovens §

1018a, stk. 3. Spørgsmålet er herefter ikke om erstatningssøgende har givet anledning til frihedsberøvelsen med henblik på udsendelse, men hvor længe denne kunne vare, før det skal betales erstatning efter retsplejelovens § 1018a, stk. 2.

Erstatningssøgendes påstand indebærer, at erstatningssøgende skulle have et erstatningsretligt værnet krav på at være udsendt efter den 20. september 2014, mens den af Rigsadvokaten tilkendte erstatning indebærer, at udsendelsen burde være sket senest den 30. september 2014.

Retten finder ikke bevismæssigt grundlag for at antage, at frihedsberøvelse frem til den 30. september 2014 ikke har været rimelig under hensyn til de praktiske forhold, der skulle tages i betragtning i forbindelse med udvisningens iværksættelse.

Retten har derfor ikke grundlag for efter retsplejelovens § 1018a, stk. 2, at tilkende yderligere erstatning.

Retten har herved ikke fundet, at der skal ydes erstatning efter taksten for første døgn, når erstatningssøgende umiddelbart forinden har været retmæssigt frihedsberøvet, jf. herved mindretallets bemærkninger i UfR 2002, side 1175H.

Vedrørende sagsomkostninger bemærkes, at det efter Rigsadvokatens meddelelser er således, at det salær som en forsvarer tilkendes ved en straffesags afslutning også omfatter fremsættelse af et eventuelt erstatningskrav over for anklagemyndigheden i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, på vegne af den tidligere tiltalte. Hvis advokaten har et betydeligt merarbejde med fremsættelsen af erstatningskravet, kan han tilkendes yderligere salær i forhold til det tilkendte salær for straffesagen.

Det fremgår af UfR 1987, side 338H, at advokatsalær alene for arbejdet med at opgøre og fremsætte et erstatningskrav må afgøres efter retningslinierne fastsat i (dengang) Rigsadvokatens Meddelelse nr. 3/1983.

Advokat Michael Harms blev i forbindelse med straffesagens afslutning tillagt salær med 7.900 kr. + moms. Der ses ikke at foreligge et sådan betydeligt merarbejde ved sagens behandling inden indbringelsen for retten, at der er baggrund for at tilkende yderligere salær.

Advokat Michael Harms er imidlertid efter retsplejelovens § 1018f, stk. 2,

blevet beskikket som advokat for erstatningsøgende ved rettens brev af 13. april 2016, og efter § 1018f, stk. 2, finder de regler, der er fastsat for forsvarere, anvendelse for den beskikkede advokat. Reglerne om vederlæggelse i retsplejelovens § 741 finder derved tilsvarende anvendelse. Retten finder ikke, at Rigsadvokatens meddelelse om erstatning i henhold til retsplejelovens kapitel 93a tager stilling til eller kan tillægges betydning for salærfastsættelsen for så vidt angår sagens behandling i retten, og salærer tilkendes i retspraksis vedrørende retssagsbehandlingen, jf. herved UfR 1987, side 338H og UfR 2016, side 905. På denne baggrund findes behandlingen ved retten at bevirke, at advokat Michael Harms skal tillægges salær for retssagsbehandlingen med 5.000 kr. + moms.

Beløbet afholdes foreløbigt af statskassen og endeligt af **E**

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes.

E skal betale sagens omkostninger.

Ivan Larsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 1. juli 2016

Emilie Jensen
Retsassistent

Advokat Michael Harms
Glostrup Torv 6-10
2600 Glostrup

DATO 9. oktober 2015

JOURNAL NR.

RA-2015-521-3062

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: LWI

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00

FAX 72 68 90 04

Delvis erstatning for frihedsberøvelse – Deres j.nr.

Ved brev af 22. oktober 2014 fremsatte De på vegne af Deres klient **E**
krav om erstatning for uberettiget frihedsberøvelse.

Ved brev af 3. juni 2015 meddelte jeg Dem, at jeg havde besluttet ikke at imødekomme erstatningskravet for uberettiget frihedsberøvelse efter dom.

De anmodede herefter ved brev af 12. juni 2015 om at få erstatningskravet indbragt for retten. De bad samtidig om nogle statistiske oplysninger vedrørende udsendelsestider.

Jeg har imidlertid nu efter at have genovervejet sagen besluttet at tildele Deres klient delvis erstatning for frihedsberøvelsen efter dom. Det betyder, at Deres klient tildeles 8.000 kr.

Jeg skal herefter anmode Dem om at oplyse, hvorvidt Deres klient fortsat ønsker sagen indbragt for retten.

Begrundelse

Ved afgørelse af 3. juni 2015 afviste jeg Deres klients erstatningskrav, idet jeg fandt, at Deres klient ved sin adfærd selv havde givet anledning til frihedsberøvelsen og dermed udvist en sådan egen skyld, at erstatningen skal bortfalde, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Jeg lagde herved vægt på, at Deres klient ved at begå kriminalitet i Danmark, hvortil han ikke havde noget tilknytningsforhold, må have indset, at han risikerede at blive udvist og som følge heraf frihedsberøvet efter dom. Jeg fandt, at udsendelsen af Deres klient var fremmet med den fornødne hastighed, hvorfor der ikke var grundlag for at yde erstatning efter retsplejelovens § 1018 h.

Jeg oplyste endvidere, at det efter min opfattelse ikke kunne føre til en ændret vurdering, at der var en fejl i retsbogen vedrørende fristdatoen for varetægtsfængslingen. Det skal hertil bemærkes, at retsbogen den 1. december 2014 blev berigtiget, hvorefter det fremgår, at Deres klient den 11. september 2014 blev frihedsberøvet med frist til den 10. oktober 2014.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Det bemærkes i den forbindelse, at Nordsjællands Politi i en udtalelse til sagen havde oplyst, at sagen efter deres opfattelse var fremmet med den fornødne hastighed, som det kan forventes i en sag af denne karakter. Nordsjællands Politi havde i den forbindelse oplyst, at den mødende anklager Ann Künow efter retsmødet den 11. september 2014 anmodede politiets sagsbehandler om iværksættelse af den idømte udvisning. Den 15. september 2014 anmodede politiets sagsbehandler Nordsjællands Udlændingefdeling om sagens overtagelse og udsendelse. Nordsjællands Politi har endvidere oplyst, at dommen blev modtaget fra Retten i Lyngby den 22. september 2014.

Vedrørende fristen for varetægtsfængslingen fremgår det af en redegørelse fra mødende anklager, at hun efter domsafsigelsen blev opmærksom på, at dommeren ikke havde givet nogen dato for frist for den fortsatte varetægtsfængsling, og at hun derfor gik ud og bankede på i voteringslokalet, hvor dommeren stadigvæk befandt sig. Hun gjorde dommeren opmærksom på, at han ikke havde fastsat nogen frist for varetægtsfængslingen efter udlændingeloven. Han oplyste hende herefter om, at det var de sædvanlige fire uger, der var fristen. Det fremgår endvidere af sagen, at retsbogen af 11. september 2014 som nævnt ovenfor efterfølgende er blevet berigtiget, således at fristen for varetægtsfængsling er ændret fra den 25. september 2014 til den 10. oktober 2014.

Ved brev af 12. juni 2015 anmodede De om, at erstatningskravet blev indbragt for retten. De bad endvidere om at få oplyst, hvor lang tid det i gennemsnit tager i udsendelsessagerne, fra straffen er udstået og til, at den udviste kan udsendes af landet til England.

Jeg kontaktede på foranledning heraf telefonisk Rigspolitiet, Nationalt Udlændingecenter. Rigspolitiet var ikke i besiddelse af statistik på udsendelsestiden til England og oplyste i øvrigt, at det er politikredsene, der varetager udsendelse af EU-statsborgere. Rigspolitiet oplyste dog, at det efter deres opfattelse normalt ikke skulle tage mere end 1 uge, efter dommen er endelig, og domsudskrift er modtaget, at udsende en domfældt til England.

På baggrund af disse oplysninger har jeg indhentet en ny udtalelse fra Nordsjællands Politi.

Nordsjællands Politi, Udlændingeenheden, har ved en oplysningsrapport af 30. september 2015 blandt andet oplyst, at Deres klient blev udsendt til Holland, hvor han er statsborger og således ikke til England. Nordsjællands Politi har endvidere blandt andet anført følgende:

”Sagen var endelig overgivet til undertegnede d. 15. september 2014. Efterfølgende – omkring d. 23. september – forelå retsbog som fejlagtigt anførte en frist til d. 25. september 2014. Dette blev senere rettet til den 10. oktober.

RIGSADVOKATEN

Dette forårsagede nogle misforståelser internt. Ikke mindst i forhold til planlægning af udsendelsen, idet vi dels havde mange planlagte udsendelser af andre EU-borgere, men også af hensyn til, hvad der kunne lade sig gøre rent sikkerhedsmæssigt. Flyselskaberne vil højst medtage 4 såkaldte ”deportees” på hvert fly af hensyn til de øvrige passagerers sikkerhed.

SIDE 3

Grundet alt det ovenstående blev løsningen, at udsende E den sidste dag, inden en evt. ny fremstilling havde været nødvendig.

Med hensyn til en almindelig udsendelse kan denne variere i tidsforbrug og varighed. Således har vi eksempler på udsendelser af kriminelle EU-borgere indenfor 3 x 24 timer og til at vi grundet overbooking, mistanke om falsk identitet og/eller usikkerhed om strafberegningen har været nødt til at lave fristforlængelser på den enkelte. Alene at vente på den endelige dombog kan variere i tid.

Udsendelser er således et sammensurium af tidsfrister, det muliges kunst, strafberegninger som Kriminalforsorgen udfærdiger på baggrund af rets- og dombøger, samt de enkelte flyselskaber.”

På baggrund af ovenstående har jeg genovervejet sagen. Jeg finder fortsat, at Deres klient ved at begå kriminalitet i Danmark, hvortil han ikke havde nogen tilknytningsforhold, må have indset, at han risikerede at blive udvist og som følge heraf frihedsberøvet efter dom. Jeg finder endvidere, at Deres klient som udgangspunkt selv må bære risikoen for, at en sådan frihedsberøvelse kan trække ud, alt afhængig af, hvornår det f.eks. på grund af ressourcer og af sikkerhedsmæssige hensyn er praktisk muligt at udsende pågældende.

I den konkrete sag finder jeg dog, at der har været tale om en noget langvarig varetægtsfængsling, henset til at Deres klient er EU-statsborger og skulle udvises til Holland. Jeg finder endvidere, at det på det nu foreliggende grundlag ikke kan afvises, at fejlen i retsbogen på grund af misforståelser kan have medført en forlængelse af varetægtsfængslingen. Jeg finder hefter, at Deres klient ikke selv skal bære risikoen for hele frihedsberøvelsen efter dom, hvorfor jeg har fundet, at Deres klient skønsmæssigt kan tildeles erstatning for 10 døgn frihedsberøvelse.

Erstatningen er opgjort efter de takster, som Rigsadvokaten har fastsat i RM 1/2014:

Frihedsberøvelse i 10 efterfølgende døgn á 800 kr.

8.000 kr.

Lovgrundlag

- Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 1 (erstatning for frihedsberøvelse), § 1018 a, stk. 2 (evt. misforhold mellem frihedsberøvelsen og straffen) og § 1018 a, stk. 3 (nedsættelse eller bortfald på grund af egen skyld).

Udbetaling og renter

Det er Nordsjællands Politi, der udbetaler erstatningen. Jeg har i dag anmodet politiet om at udbetale beløbet til Dem. Hvis De har spørgsmål om udbetalingen, kan De kontakte politiet.

RIGSADVOKATEN

SIDE 4

Politiet udbetaler renter af beløbet efter renteloven (med 8 pct. årligt over den fastsatte referencesats) fra den 21. juli 2014, hvor politiet modtog erstatningskravet, til beløbet udbetales.

Skattepligt

Erstatning for tort m.v. (ikke-økonomisk skade) er ikke skattepligtig.

Erstatning for økonomisk tab, f.eks. tabt arbejdsfortjeneste, mistede arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge, er skattepligtig.

Erstatning for anden økonomisk skade, f.eks. ødelagt tøj, er ikke skattepligtig.

Renter af alle erstatningsbeløb er skattepligtige.

Politiet indberetter de skattepligtige beløb til SKAT. Det gælder også, selv om politiet modregner i beløbet for evt. gæld til det offentlige, f.eks. sagsomkostninger.

Erstatningsbeløb for tabt arbejdsfortjeneste og rentebeløb vil blive fortrykt på selvangivelsen. Deres klient skal selv selvangive andre skattepligtige erstatningsbeløb.

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Deres klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

De har tidligere anmodet om, at retten skal tage stilling til erstatningskravet. Jeg skal som nævnt anode Dem om at oplyse, om Deres klient fortsat ønsker, at retten tager stilling til kravet.

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte undertegnede Lise Willer.

Med venlig hilsen

Lise Willer

RIGSADVOKATEN

SIDE 5